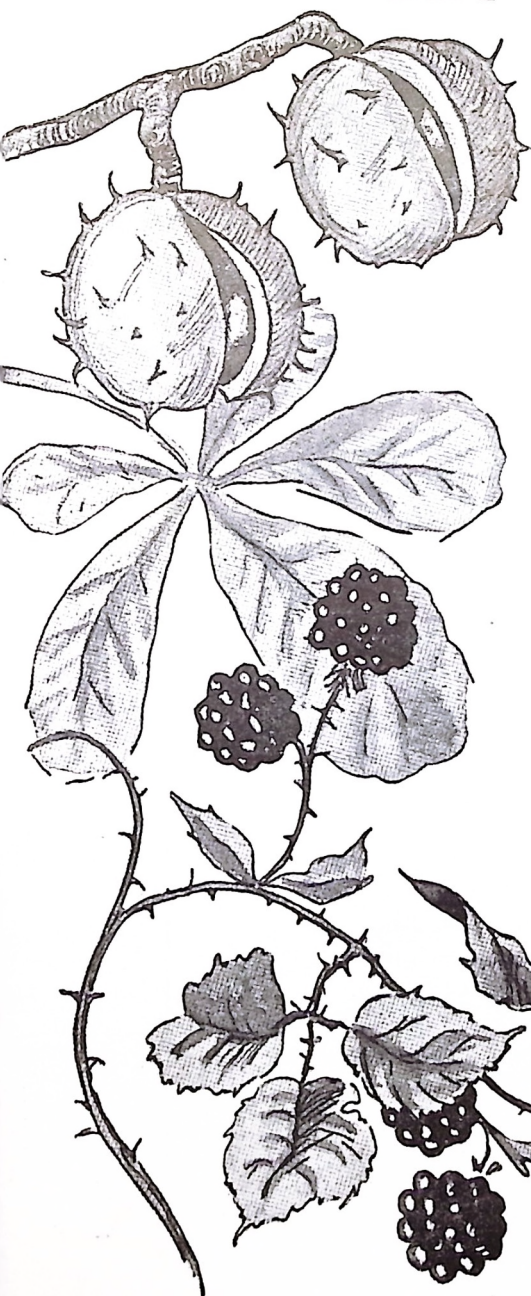

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

*Kronprinsesse Ingrid og Verdenspigespejderchefen
Lady Baden Powell ved Paraden paa
Rosenborg Eksercerplads.*

NR. 7 * JULI 1945 * AARGANG 28

Alle Danmarks blaa Pigespejdere hilser HANS MAJESTÆT KONGEN
den 26. September med Axel Juels Vers:

*Naar Tankerne sendes tilbage
da henter vi Styrke derved
og Mod for de kommende Dage
til Kampen, der kæmpes i Fred.*

*Derfor vil bestandig vi mindes,
at vi bliver Fortid engang,
at Fremtid skal hente sin Styrke
ved det, som vi virked' og sang.*

*Vi lover vor Konge at være
om Flaget for Danmark en Vagt,
at øge, saavidt som vi evner
dets hemmeligt styrkende Magt.*

*Fra Oldtidens fjerneste Dage
det maned til Troskab og Mod,
til fremad — og aldrig tilbage,
det vajed', hvor Høvdingen stod.*

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU ANNESOFIE HERMANN

*I sidste Blad hørte vi, hvordan norske KFUK-Spejdere klarede Krigen;
denne Gang har vi faaet Hilsen fra Norsk Spejderpikeforbund:*

NORGE!

*9. april 1940 gikk du inn i en av historiens
mørkeste perioder. Og spejderne gikk med dig.*

Det første året fikk spejderne lov å fortsette arbeidet sitt. Spejderarbeidet er jo en politisk ungdomsbevegelse som arbeider for fred og hvis viktigste oppgave er å hjelpe andre. Og først og fremst vil spejderne hjelpe landet sitt. Her i Norge var det krig, og spejderne arbeidet med med førstehjelp og sykepleie mere enn noe annet. Mange av de store gutterne var ute og kjempet mot tyskerne, og voksne speiderpiker fulgte dem som sykepleiersker. Gutter og piker meldte sig i luftvernet og i Røde Kors, og mange har stått der hele tiden for å hjelpe til når noe kom på. Her fikk de bruk for meget av det de hadde lært som speidere. Først og fremst hadde de lert å adlyde ordre. Tenk om en pike fortalte videre noe av det som skulde være hemmelig. Da kunde det bli farlig både for henne og mange andre, og tenk om hun glemte eller ikke vilde gjøre det hun blev satt til. Da kunde det gå på livet løs.

Men det var ikke bare de store som skulde brukes. De som var yngre måtte også trenes så de kunde hjelpe til. Og nu var de ivrigere enn noensinde før. De lærte førstehjelp, lærte å sende beskjer og meldinger og meget annet. Men nu begynte vanskelighetene å melde sig. Spejderarbeidet måtte foregå så ubemerket som mulig for at ikke tyskerne skulde bli opmerksomme på det. De visste jo at det var speidere, men spejderne vilde helst bli glemt. Pikene fikk beskjed om å ha kåpe over speiderdrakten når de gikk til og fra møtene, og de måtte gå med skjerfet i lommen. På turer skulde de ikke ha speiderdrakt, og når de hadde øvelser ute, skulde de helst være et sted hvor ingen så dem.

Tyskerne var heller ikke like blide når de av og til så en speider. Det var en gang en pike, Heddy, som skulde på speidermøte. Da kom et begravelsefølge forbi, og

Heddy gjorde som hun hadde lært. Hun stilte sig op ved veien og gjorde speiderhilsen. Men en tysker som gikk forbi likte nok ikke dette, og så hun skulde ta hånden ned. Det kunde hun som speider naturligvis ikke gjøre, og blev stående. Men da blev tyskeren så sint at han slo til hånden hennes så den falt ned.

Heddy er forresten en kjek pike. Like før jul 1943 var det en veldig eksplosjon i Oslo. Da var Heddy nede på en basar på en skole ikke langt fra eksplosjonsstedet. Mange barn var på basaren og Heddy var en av dem som satt og skrev. Plutselig lyder et smell, og like efter et meget sterkere smell. Rutene i basarrommet blev slått inn, og barn og voksne fikk panikk. Stadig kom det flere smell. Huset rystet, taksten falt i gaten og vinduene gikk i stykker. Heddy viste sig da som en ekte speider. Hun hjalp til å få barne ned i kjelleren, beroliget både voksne og barn, og hun hjalp til å forbinde dem som var blitt skåret av glasset. Da hun skulde op å hente noe i 2den etasje, fikk hun et vinduesglass over sig mens hun gikk op trappen, men var allikevel så modig at hun fortsatte op og hentet det hun skulde ha.

I dette tilfelde fikk Heddy god bruk for det hun hadde lært som speider, og da hun fortalte patruljen sin om sitt eventyr, tok den fatt med ennu større iver.

Den tristeste dagen spejderne hadde var selvfølgelig da de blev oppløst, men samtidig sporet det til enda større samhold og arbeidsiver, for nu skjønte de at bevegelsen deres virkelig kunde udrette noe, siden tyskerne var redde for den.

Mange steder i Norge blev lederene innkalt til tyskerne. De skulde gjøre rede for arbeidet, for hyttene, draktene og pengene. Alle steder måtte troppsførerne selv ta avgjørelsene i vanskelige spørsmål. Telefoner var jo avlyttet, og alt måtte gå i full fart. På små steder var det vanskeligere enn på større steder. Gjennemsiktige forhold gjorde at nazistene hadde greie på hvem som drev med hvad, og en god del blev spejderne nødt til å innlevere.

I Oslo, og sikkert mange andre steder i Norge, blev det levert svært få troppsflagg. Tyskerne hadde nemlig sagt at „alle bannere og faner og vimpler“ skulde innleveres, og da var speiderne så dumme at de ikke skjønnte at flaggene også skulde leveres, så de lot dem bli hjemme. Og tenk! Det blev ikke bemerket.

Efter „opløsningen“ holdt lederne selvfølgelig sammen, men vanskeligere var det å fortsette med pikene. De fleste troppsførere valgte da å la pikene gå, men arbeidet videre med patruljeførerne og de største, og dere aner ikke hvor mange av dem som blev så flinke at de blev troppsførere da freden kom.

Men en guttetropp og en piketropp vet jeg i alle fall, som fortsatte som før med alle de yngre, og nu er de fleste patruljeførere eller assistenter, i gamle og nye tropper.

Og nu vil vi fortelle litt fra en speiderpiketroppen. I disse 5 årene var det jo en del av pikene som fikk andre ting å gjøre, og en del reiste bort, en blev satt i fengsel og en forvist til Tyskland, men ca. 15 piker fortsatte i troppen under hele krigen. De fleste av disse var 11 år da speiderbevegelsen blev forbudt i Norge, og det har ikke alltid vært lett for dem å komme på møtene hele den mørke vinteren.

Straks de ulovlige møtene begynte, fortalte lederen dem hvordan de skulde opføre sig, og hvad de skulde svare hvis de blev spurt hvor de kom fra eller hvor de skulde hen, og mange ganger senere fikk de små konkurranser om hvorledes de vilde opføre sig i forskjellige situasjoner. Spioner var det over alt, og en gang en patrulje hadde vært på tur, var det en mann som spurte dem ut om alt mulig. Men de var på vakt og brukte den metoden de hadde lært, og de var selvfølgelig veldig stolte da de kunne fortelle at de hadde beholdt hodet klart og svart riktig.

Så kom en tid hvor patruljeførerne hadde formiddags-skole og pikene ettermiddagsskole. Skolebygningene var jo okkupert, så mange skoler måtte bruke samme skolebygning paa forskjellige tider av døgnet. Lederen var meget spent på hvordan dette skulde gå. Men pikene gav ikke op. De utsatte middagen til aftens, og ofte var de så sultne at det pep i dem, men likevel gikk de på speidermøte rett fra skolen. Etter møtet var det som oftest helt mørkt, og nu støtet foreldrene speiderarbeidet på en enestående måte. Fedre og brødre møtte på trikker og andre steder og fulgte døtrene sine hjem. Foreldrene var forresten fabelagtige til å låne speiderne lokaler, og til å tie stille med hvad døtrene holdt på med.

Og arbeidet gikk frem. Pikene var ivrige. En patrulje var på leir på en privat øy hver eneste sommer, og nu er de så flinke patruljeførere og assistenter som noen kan ønske sig. Ingen drakt, ingen snorer eller merker hadde de, men de holdt trofast ut allikevel. En sang som en av patruljene laget viser tankegangen hos dine unge pikene.

*Så er da tiden inne, vår speidertid er slutt.
Men inte vil „de“ vinne, vi speider like trutt.
For merker drakt og møter en speider ikke gjør.
Hvad oss i livet støter, vårt løfte står som før.*

Dacky.

Golondrinas,

Krigsaarenes Trækfugle.

Et af de store Problemer for Pigespejdernes Verdensbureau i Aarene 40-44, har været det store Antal Pigespejdere, der var blevet fordrevet fra deres Hjemland eller var flygtet derfra. En Pigespejder fra Jamaica fandt i det spanske Ord Golondrinas (Trækfugle) en Fællesbenævnelse for alle disse Spejdere paa Flugt og Vandring.

Polakkerne kom først, fordi Krigen først kom til Polen. De flygtede til Ungarn og Rumænien, men maatte senere flygte videre over Frankrig til England. Her fandt de deres Chef gennem mange Aar, Madame Malkowska og dannede en stor polsk Afdeling.

Men der er ogsaa *franske, belgiske, tjekkiske og norske* Golondrinas, der har været samlet rundt om i England. Der var flest norske Pigespejdere, som var kommet over Spitzbergen.

Den mest interessante Golondrinahistorie kommer fra Kina, hvor der dannedes en Pigespejdertrop i en civil Koncentrationslejr. Imellem de mange Hundreder af internerede af alle Nationer var mange Børn, og nogle af de ældre fandt, at der maatte gøres noget for disse Børn, at de ikke skulde gaa til Grunde i Lediggang og Modløshed. Og saa startedes Dreng- og Pigepatruljer, idet der i Lejren fandtes en virkelig international Fører, nemlig en schweizisk Pigespejderfører, der var gift med en Englænder, og som selv i mange Aar havde haft en amerikansk Trop i Kina, og disse mærkelige Troppe, startet under saa usædvanlige Auspicier, skal have gjort udmærket Gavn ikke mindst for Humøret i den store Koncentrationslejr.

Naturligvis fandt de store Golondrinas i England hurtigt deres Plads i Krigsarbejdet, ligesom de arbejdede videre med deres egen Uddannelse. De var i Lejr med Pigespejdere af andre Nationaliteter.

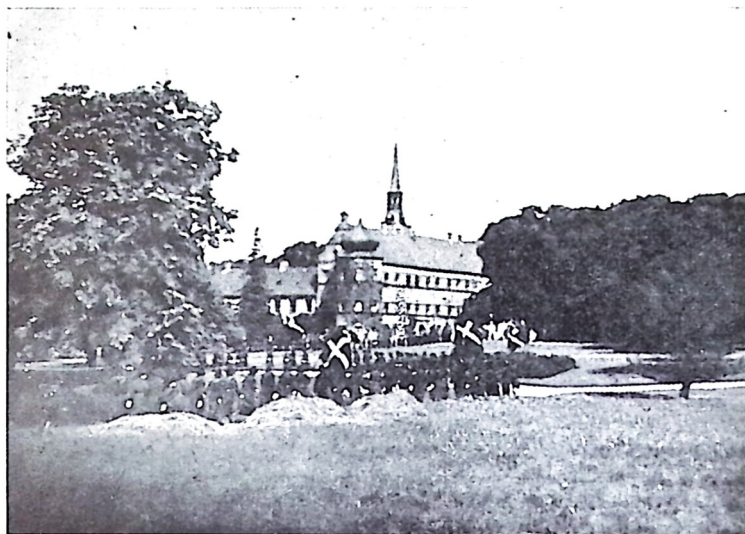
Et stort Hold polske Spejdere og Børn kom til England ad lange Veje. Nogle kom over Indien, hvor Spejdere i Bombay tog sig af dem. Andre fandt Vej til Østafrika, hvor de dannede hele polske Kolonier i Uganda, Kenya, og mange andre Steder. Ogsaa der skal Spejderne have gjort et godt Arbejde for at hjælpe deres landflygtige Kammerater. Til Nord-Rodesien ankom en hel Trop med deres Fører, de var alle endnu i deres graa Uniformer med røde Tørklæder og paa Ærmerne stod deres Rute: Polen, Cypren, Palæstina, Nord-Rodesien, mange af dem havde ogsaa været i Rumænien.

Mange og mærkelige Skæbner kan Verdensbureauet berette om, — forhaabentlig hører vi snart og oftere nyt, og saa skal I høre mere derom.

Fromse.

POSTBOX

4 svenske Pigespejdere, 14, 16, 17 og 19 Aar, ønsker Korrespondance. Og nu er der aabent for England igen — skriv bare til mig! Jeg har ogsaa skrevet til Norge, Schweiz og Amerika.

Korpslejr paa Brahe Trolleborg 1946

Efter alle Solemærker og megen god Vilje at dømme arrangeres der Korpslejr næste Sommer i Forbindelse med en Turnering om Kongepokalen.

Det er 10 Aar siden, vi sidst mødtes paa Brahe Trolleborg. Vi er blevet mange i den Tid. Mon vi ogsaa er blevet dygtigere?

I Novemberbladet vil vi høre mere om de store Begivenheder, vi har at glæde os til. Jeg vil raade alle mindreaarige til at skynde sig med at blive 13 Aar, for de gamle og kloge taler noget om en Aldersgrænse!

Vel mødt paa Brahe Trolleborg!

Verdenspigespjelderchefen sender Pigespjelderbladets Læsere sin Hilsen:

I send my affectionate good wishes to all of you Guides in Denmark, and my warm thanks for the delightful welcome you have given me.

It has been lovely to meet so many of you during my most enjoyable visit, and I am delighted to find you all carrying on your Guiding so happily and so well.

I also send my kindest thoughts to all those other Guides all over the country who I have not been able to meet in person.

Though we could not see one another I feel that I know you just the same because we all belong to one another as members of the great Guide family and — as your World Chief Guide — I care about you so much.

I care too about your dreams and your achievements and trust that, as you have triumphed in doing so well in the war time, you will now continue with great success with your Guide work in the future too.

Olave Baden-Powell

World Chief Guide

Lady Baden Powell skriver til Jer:

Til alle Jer danske Spejdere sender jeg mine inderligste gode Ønsker og min varmeste Tak for den glade Velkomst, I har beredt mig.

Det har været dejligt at møde saa mange af Jer under mit saare opmuntrende Besøg, og det glædede mig at finde Jer alle i en saa god og glad Gænge med Jeres Spejderarbejde. Jeg sender ogsaa mine venligste Hilsener til alle de Spejdere Landet over, som jeg ikke har været i Stand til personligt at møde.

Men selv om vi ikke saa hinanden, føler jeg, at jeg kender Jer, fordi vi alle hører sammen som Medlemmer af den store Pigespejderfamilie, og — som Jeres Verdenspigespjederchef — tænker jeg saa meget paa Jer. Jeg tænker ogsaa meget paa Jeres Arbejde og Forehavender og stoler paa, at naar I har trodset Jeres Arbejde igennem i Krigens Aar, saa vil I ogsaa med stort Held kunne fortsætte Jert Spejderarbejde i Fremtiden.

Olave Baden-Powell,
Verdenspigespjederchef.

Happy days are here again!

En Dag i August kom der Besked om, at Verdenspigespjederchefen vilde gæste København om otte Dage og være her i fem. Souschefen samlede til et københavnsk staffmeeting, trak en mikroskopisk Lommebog op af Lommen, monstrede, som der senere stod i et Avisreferat, sine Tropper, og erklærede roligt: Det skulde jo nok kunne arrangeres. Og det blev det saa.

Det var mange Aar siden, Lady Baden Powell sidst havde gæstet Danmark, ikke for Alvor siden Korpslejren i 1936. Siden da havde vi haft Krigens onde Aar, og siden da havde Verdenspigespjederchefen og med hende alle Spejdere i Verden haft den Sorg, at Baden Powell var død. Med de allerstørste Forventninger saa man hen til Dagen, og da den 25. August oprandt, var der en ekstra Rankhed over alle de københavnske Spejdere, blaa og grønne, ikke alene, fordi de jo faktisk kunde risikere at møde en Spejderchef paa Gaden, men ogsaa fordi alle Blade og Aviser i de Dage skrev om Spejdere, som alles Øjne fulgte med større og venligere Interesse end til daglig. Allerede om Morgenens var Lady Baden Powell kommet fra Stockholm med Lederen for Verdensbureauet, Mrs. Leigh-White, og nu skal I lige høre, hvordan den første Dag forløb — og den var beregnet som en Hviledag efter Rejsen! I Frihavnen blev de engelske Gæster modtaget af grønne og blaa Chefer og Bestyrelsesmedlemmer, og Gensynsglæden var stor og oprigtig. Frokosten indtog Gæsterne hos Fællesraadets Formand, Kronprinsessen — efter at de dog først paa Hotellet var bleven modtaget af en Samling glade Spejdere, der havde samlet sig der for først af alle at se et Glimt af Gæsterne. Om Eftermiddagen skulde Lady'en tale i Radioen og modtog derefter alle Avisernes Repræsentanter til en Konference, hvor hun maatte svare paa alt fra Atombombernes Virkning til Forholdene i Tyskland, og hvad med Pigespejdere og Læbestifter? — og endelig skulde der om Aftenen være Velkomstmiddag, hvor en Snes grønne og blaa Førere med

Kronprinsessen i Spidsen hyldede de to Damer fra Verdensbureauet for deres Arbejde. Og se, dette var som sagt nærmest en Hviledag for Jeres spillevende og meget energiske Verdenspigespjederchef!

Søndag havde vi den smukkeste Parade, vi endnu har haft samlet herinde. Vejret var — det lyder utroligt, men det var det — det var godt, Sol og Blæst, saa det smældede i de mange Hundrede Faner. Ikke mindre end 6000 — 7000 Pigespejdere var samlet paa Rosenborg Eksercerplads og dirigeredes af den blaa Souschef med en venlig Overlegenhed og en velgørende Elegance, der fik hele det vældige Apparat til at klappe smukt, stilfærdigt og fejlfrit. Kronprinsessen bød velkommen, Lady Baden Powell talte, og vandrede derefter ned gennem de lange Rækker af meget ivrige og meget glade store og smaa Spejdere. Særlig længe underholdt Lady Baden Powell sig med et Hold Spejdere i hvide Bluser og blaa Tørklæder med en Globus paa, det var Spejdere fra Polen, Letland, Estland o. s. v., som en K. F. U. K.-Fører havde haft den glimrende Idé at samle sammen i Flygtningelejrene.

Dagen efter var det Verdenspigespjederchefens „blaa Dag“, ligesom Tirsdagen kun skulde være „grøn“. Den „blaa Dag“ bød naturligvis bl. a. paa et Besøg i Spejderhuset, endende med Middag sammen med Divisionscheferne, Film og Foredrag i Spejderstuen. I Pejsestuen fortalte først Lady Baden Powell om Spejderarbejdet i andre Lande og senere Mrs. Leigh-White meget morsomt om sine Rejser i Amerika under Krigens første Aar.

Onsdag Aften tog ikke mindre end 1500 københavnske Pigespejderførere Afsked med de to Damer fra Verdensbureauet, som de syntes, at de havde lært saa vel at kende og at holde saa meget af i de forløbne 4 Dage. Festen stod i Odd-Fellow Palæet, og Hendes Majestæt Dronningen og Kronprinsessen gjorde Aftenen ekstra festlig ved deres Tilstedeværelse. Morsomt var det fra Scenen at se ud over denne ensartede Forsamling af gallaklædte Spejderførere, blaa og grønne mellem hinanden.

Underholdningen foregik dels paa Engelsk og dels paa Dansk, idet man ved Hjælp af en Speaker søgte at forklare Ladyen, hvad der foregik, naar Replikkerne var danske, først viste man de tre Ting, som Verdenspigespjederchefen kendte fra Danmark, det danske Landbrug, H. C. Andersen og Spejderne, og senere viste man et Optrind kaldet 5. Maj. Ind imellem sang et Spejderkor, glimrende ledet af Henning Elbirk. Ogsaa ved denne Lejlighed talte naturligvis den stadig lige vitale og glade Lady Baden Powell og efter hende Sekretæren, og da Aftenen var ved at slutte, sprang en Fører op fra Parkettet og sendte alle danske Pigespejderes Hilsen med tilbage til England.

Og saa var de Dage forbi.

Foran mig ligger et Brev, hvori Verdenspigespjederchefen fortæller, hvor glad hun har været for alt, hvad hun har set og hørt og fornemmet, hun synes, at vort Arbejde har en god Form, og at det er solidt og godt baseret, og til alle Jer rundt om i Landet, der kun kunde tage Del i de straalende Dage gennem Pressen og Radioen, sender Lady Baden Powell Jer sin Hilsen, saadan, som I kan læse den paa forrige Side.

Red.

Digteren og Præsten Kaj Munk

Ved Nytaarstid 1944 blev Kaj Munk myrdet.

Meddelelsen derom gik som en Budstikke over hele Landet, og for mange blev det først i dette Øjeblik klart: at nu var Danmark i Krig, at nu var alt det, vi havde hørt om og læst om og knapt nok troet paa, naaet langt ind over vore egne Grænser.

Mange store Mænd naar først at blive værdsat efter deres Død. Men Kaj Munk var en Fakkelt, som længe havde lyst i en sort Nat. Her var en Digter, hvis Aand ikke var en Gnist, men et flammende Baal, her var en Præst, der turde gaa helt nye Veje, og her var et Menneske med et varmt og hurtigt bankende Hjerte og vældige Syner. Ligesom Nordahl Grieg blev Nordmændenes Frihedsdigter i Trængselsaarene, blev Kaj Munk den danske Digter, der skulde vække sine Landsmænd til Daad, trøste dem i Modgangens Dage og pege fremad mod nye og evige Værdier.

Kaj Munk blev opdraget hos et Par Husmandsfolk paa Lollands fede og flade Marker. Hans Forældre var døde, mens han var en lille Dreng, og saa tog hans Moster, der selv var barnløs, ham til sig. Med Helbredet var det ikke altfor godt, og det blev hurtigt klart, at Drengen ikke vilde kunne blive nogen habil Landarbejder, — men Hovedet, det var godt og altid ynglende fuldt af store Planer og Drømme, og det lykkedes da ogsaa at faa ham ind i Kathedralskolen i Nykøbing, men inden den Tid var han allerede begyndt at digte. For hans Plejemor var der slet ingen Tvivl om, at hendes Søn skulde være Præst, og det blev han jo, selv om det nok nu og da kneb med at samle Tankerne til Læsning og Studier, naar Verden var saa stor og saa rig og saa vældig, og naar samtidig Digte og Skuespil pressede paa og vilde skrives og digtes. Kort efter, at Kaj Munk havde taget sin teologiske Embeds-

eksamen, læste han i et Blad, at et lille Præstekald paa et magert Sted, Vedersø i Vestjylland, for tredje Gang var opslaaet ledigt, fordi ingen vilde søge Embede paa saa afsides og sandblæst en Egn; impulsiv, som han var, søgte han det straks, og i Vedersø blev han til sin Død, giftede sig med en af Egnens Dotre og levede lykkeligt i Præstegaarden der med sine mange Børn, indtil en Aften Morderne bankede paa hans Dør for at føre ham ud til den Død, som man maaske kan sige, at han ønskede sig, Døden for sit Land.

Dette er i meget korte Træk Historien om en af Danmarks store og rige Sønner. Af alle de vældige Skred, Drømme og Syner, der skabte Digteren, er det sværere at give et Billede. Det faar man sikrest eller rettere det aner man bedst ved at læse hans samlede Produktion, den er ikke større, end at det kan lade sig gøre. De fleste Mennesker kender Kaj Munks Digte, saaledes som de kom til os illegalt og forbavsende nok ogsaa legalt i Krigens Aar. Og Digtene er i og for sig det ringeste af hans Produktion, enkelte vil bevare deres Plads i Literaturen, men de fleste er kun ført frem af Tidevandet. Kaj Munks dramatiske Digtning vil derimod blive staaende, for i den er han som Digter størst. Hans Bøger er svære at faa fat paa nu, men prøv paa et Bibliotek at laane „En Idealist“, „Ordet“ og „Han sidder ved Smeltedigelen“ og prøv samtidig, om de ikke dér har Alf Henriques' Bog om Kaj Munk; det er baade en belærende og en sober Bog, skrevet med stor Interesse for og Kærlighed til Opgaven.

Et Kapitel for sig er Kaj Munks Prædikener, der ogsaa er udgivet. Han søgte her bort fra den gængse Tone i Folkekirken, søgte nye Veje, friske Toner, for at fange sin Menigheds Interesse og for at faa dem til at forstaa. Efterhaanden som hans Prædikener blev trykt, kom hans Menighed til at omfatte det meste af Danmark. De var saa fulde af den Hverdag, alle kendte og forstod, af en Poesi, som man helt havde glemmt, at Hverdagen kunde eje, af Problemer, som hver enkelt maatte overveje med sig selv i sit Hjerte, og først og sidst og igennem det alt sammen af en klippefast Tro paa Lysets Herlighed og Guds Vældighed. Læs ogsaa dem, om du vil vide noget om en af Danmarks store Digtere.

Naar alle Blade, store og smaa, i disse Dage fortæller om Kaj Munk samtidig med, at Det kongelige Teater spiller hans Dramaer, og at Universitetet og Domkirken fejrer hans Minde, skyldes det den Omstændighed, at man vil samle hele Nationen om den Opgave at skabe et Mindefond som Udtryk for den Sorg, det danske Folk følte ved Kaj Munks Død for vort Land. Dets Midler skal anvendes til at støtte det nationale, kunstneriske og kirkelige Arbejde, som Kaj Munk viede sit Liv.

Fondets Bestyrelse har henvendt sig ogsaa til vort Korps for at bede os være med i denne store Landsindsamling. Hvordan Indsamlingen foregaar i din By eller dit Sogn, ved vi ikke, men Korpsbet beder dig yde din Hjælp i denne Sag, naar Kravet kommer til dig.

Det er jo ganske vist kun saa lidt, vi kan gøre for at vise vor Taknemmelighed mod Kaj Munk for alt, hvad han gav, sin Digtning, sit Eksempel og sit Liv.

Men det lidt, vi kan gøre, lad os gøre det godt.

Annesofie.

Hvor har vi oplevet dejlig meget i Sommer!

Det er altid dejligt med lidt kon Musik!

Lejrreferat fra Humble Trop

Sommerlejr 4.—11. August sammen med Taasinge Trop i Paa paa Langeland. Ca. 30 Deltagere, fint Vejr, ingen Uheld. Konkurrencer hele Lejren igennem om bedste Lejrorden. „Svalerne“, Humble, vandt og fik Vimpelen, der hver Dag havde hængt paa den fineste Lejrplads. Hver Eftermiddag Øvelser af forskellig Slags. En Dag Idrætsdag med Løb, Spring og Stafetløb samt Langbold. Der gik Taasinge af med Sejren. Skærsild, hvor „Svalerne“, Humble, vandt. Endelig en Hike med Opgaver af forskellig Art omfattende Wood-craft, Tegning af Bygninger og Kortskitse, og til sidst samledes alle nede ved Stranden, hvor hver Patrulje lavede primitiv Madlavning, bagte Snobrød, stegte Kartofler og Flæsk paa Spid og spejlede Æg paa Sten — samt morede sig dejligt. Hiken vandtes af en Taasinge Patrulje.

Selvfolgelig den bedste Lejr i Troppens Historie.

Dorte,

Blaamejserne ankommer til Knoldsborg.

Faaborg Blaamejser paa Knoldsborg

„Vi er saa vaade alle Mand,
vi er saa vaade alle Mand,
vi er saa vaade alle Mand af Regnevand,“
kunde Faaborg-Blaamejserne passende synge bogstavelig

talt hver Dag, mens de laa i Lejr paa „Knoldsborg“ ved Faaborg. Det regnede og regnede, men ind imellem var det dog saa meget Tørvejr, at der kunde bades og i Reglen spises Basser paa Stranden. Vi havde hele to Sommerhuse til Raadighed til Omklædning og Ophold. Ellers forløb Lejren godt, og takket være de rare Mennesker, vi „boede“ hos, fik vi ogsaa hver Dag Middagsmaden kogt paa Komfuret. Hver Dag bragte Gæster, enten Forældre og Søkende, Spejdere og Gaardens Folk, som vi saa optraadte for. En Fader kom og trostede os med Op-læsning flere Aftener, og iøvrigt læstes højt af Bogen om B.-P. Sidste Aften var Takke- og Afskedsfestaften med stor Underholdning, „Kejseren af Kinesiens Land“ bl. a., hvor Hattene lavedes af Paplagkagebunde, vi købte hos Bageren og skar til, saa de blev til Kulihatte, Fletning af Halm og mange Alen lang! To smaa Blm. overrakte Gave, og til Gengæld fik alle Smaakager og Citronsodavand af Værtsfolkene, saa det var en rigtig Aften. Blm. havde skrevet Dagbøger, og de to bedste, een fra store og een fra lille Hold, fik hver en Bog. Vi havde Bjerge af Halm at ligge i, og det var dejligt, og vi mistede kun i Tandbørste og i Kam, saa det var flot med 28 Deltagere; men ih, hvor holdt vi ogsaa Orden!!

En Blaamejsefader filmede Turen til Lejren og Ankomsten, og nu glæder vi os til at se Filmen, som ogsaa omfatter Troppens Sommerlejr.

Vi fik lært et „Raab“, som flittigt blev benyttet. og med det vil jeg slutte Beretningen om Lejren:

„Det regner — det regner —
hva' gør de',
vi ser te'.
Ha!“

Moster.

Der er en, der har faaet Pakke hjemmefra.

1. Skjern Trops Sommerlejr

46 glade Spejdere drog Mandag den 2. Juli med Toget 4.46 fra Skjern Banegaard mod Herning. Vi kunde godt have sunget: „før vor By den vaagner, er vi allesammen væk!“; men Dels paa Grund af al vor Bagage, og Dels

af Hensyn til Borgernes Nattero, travede vi ganske lydløst mod Banegaarden.

Kl. ca. 11,45 naaede vi Aarhus. Da der var ca. 5 Timers Ophold i Aarhus, marcherede vi, paa nær nogle Stykker, som skulde være „Opsynsmænd“ ved vor Bagage, alle i Zoo. Saa gik Turen atter pr. Tog til Ryomgaard. Her nød vi Østjyllands skønne Natur langs Aarhusbugten og over gennem Djursland. Ved Ryomgaard blev vi losset over i en Godsvogn, det var jo ikke saa bekvemt, men vi er jo Spejdere, og tog det med godt Humør. Fra Tranehus St. blev vi befordret paa Hestevogne til Fjellerup. „Bakke ned og Bakke op“ gik det gennem herlige Bøgeskove, ja, vi Vestjyder nød rigtig Østjyllands skønne Natur. Ved Ankomsten til Fjellerup Forsamlingshus spiste vi vor medbragte Mad og efter at have pakket vor Bagage ud, krøb vi alle i Poserne.

Tirsdag stillede vi alle Teltene op, og Lejrpladsen blev indrettet med Flagstang, og alle Spejderne lavede forskellige Ting til Teltet og dets Omgivelser. Saa begyndte den egentlige Lejr.

Hver Dag var vi paa Tur i Omegnen, hvor vi besaa Severdighederne og alt det skønne, som findes paa Djursland. Bl. a. besøgte vi Ruinerne af Kaj Lykkes Borg og det smukke „Mejlgård“. Desuden badede vi, saa godt det kunde lade sig gøre, hver eneste Dag.

Vi vil nok alle især mindes „Vildmandsturen“, hvor hvert Hold (6 Spejdere) kun fik udleveret en Gryde eller Pande, nogle faa g Smør, Sukker og Salt, og desuden 0,30 Kr. pr. persona. Det var en glimrende Dag, og der var vist ikke en eneste, som ikke blev mæt, enten det nu var Makrel, Æbleskiver, Æggekage, Rabarbersuppe, eller hvad det nu var, Holdet havde „fremtryllet“ til Middagen.

Hvor var der ogsaa herligt ved Lejrbaalene hver Aften, hvor vi rigtig sang og blev „rystet sammen“. En Aften, da det var lidt køligt i Vejret, blev vi inviteret paa dejlig varm Kaffe med friskbagte Boller, hjemmebagt Lagkage med rigtig Flødeskum og Kys, ligeledes hjemmebagt. Ih! hvor vi spiste!!! Hele det herlige „Maaltid“, som blev serveret nede ved Skoven bag Lejrpladsen, var arrangeet af Puks (Tropsføreren) Familie.

Søndag Morgen Kl. 8 var vi til Froprædiken i den lille, gamle Landsbykirke, fra hvis Taarn Klokkerne Morgen og Aften bebudede os Solens Op- og Nedgang.

I Lejren stiftede vi Bekendtskab med en Mængde Spejdere fra forskellige Byer. Bl. a. havde vi ogsaa den Ære at blive Genstand for 1. Randers Trops Nærværelse; men det vil nu sige, at vi havde foretrukket en mere human Maade at stifte Bekendtskab med hinanden paa!!!

Naturligvis fik vi sendt Pakker hjemmefra; men størst Spænding var der dog en Dag, da der kom en stor Pakke til hele Troppen. Pakken indeholdt et prægtigt Fanfæhorn, skænket af een af Spejdernes Forældre; ih! hvor var vi glade, et saadant Horn har vi altid drømt om.

Hele Mandagen gik med at pakke sammen, rydde op, bade og at sige Farvel til alle de rare Mennesker, vi i Løbet af Lejren havde faaet lært at kende. Den sidste Nat sov vi, ligesom den første, alle i Forsamlingshuset, da vi skulde drage hjem meget tidligt Tirsdag Morgen.

Ja! der var rigtignok noget at fortælle, og vi er alle enige om, at det har været en enestaaende god Lejr, med vældig godt Kammeratskab, og vi er Puk meget taknemmelige for al hendes Opofrelse og Arbejde med at tilrettelægge denne Lejr saa langt fra vor Hjemegn.

45 Spejdere siger dig Tak for Lejren, Puk! *Ras.*

Lejrens gode Alfer hylder Horsenstroppens lille Fører.

Horsens Spejdere i Barritskov

I Aar havde Horsens Pigespejdertrop for sjette Aar i Træk sin Sommerlejr paa Barritskov. Vi havde som sædvanlig en dejlig Lejr, og Vejret var fint, selv om vi dengang syntes, at vi godt kunde have undværet et Par af Bygerne. Til Gengæld for det fine Vejr blev vi allesammen imidlertid syge af „Barritsygen“ — en Slags Roskildesyge. Vi var saa haardt angrebet, at vi maatte slæbe Proviant med hjem, og det er vist første Gang i Troppens 25-aarige Historie, det nogensinde er sket.

Lejrens Clou var uden Tvivl en Lejrbaalsfest, vi holdt, da Sygdommen havde kulmineret. Den var arrangeret af de store Spejdere til Ære for vores Tropsfører, Kirsten, som i Vinter har haft 25-Aars Jubilæum som Spejder. Festen indledtes med, at vi sang Lejrbaalsangene, og derefter opførte nogle Spejdere et Alfeoptrin; Alferne var udstyret med yndige Crepepapirsdragter og dansede til Fløjtespil. I dette Optrin forgjorde Puk en lille Spejder, men heldigvis vaagnede hun tidnok til at overrække sin Tropsfører en Pengegave, der var samlet ind blandt Spejderne som Tak for 25 Aars Slid. Derpaa talte en gammel Spejderkammerat for Kirsten og fremdrog Minder fra deres første Spejdertid, og vi sang en Sang, skrevet til denne Lejlighed. Saa talte Kirsten til os allesammen, og til Slut afskød Overskovfoged Nielsen Fyrværkeri for os.

Selv om der maaske blandt de haardest angrebne Patienter er enkelte, der husker Lejren som en blandet Fornøjelse, vil den dog for de fleste staa som den bedste, de nogensinde har oplevet — i hvert Fald indtil vi har Minder fra endnu en Lejr, for den sidste er nu altid den bedste.

To fra I. Horsens.

Bladtrolde! må undre sig over, at Drengespejderne på tredje År finder det lige modigt og morsomt at vælte Telte over sovende Pigespejdere!

Aarhus Divisions Lejr ved Kalø 1945.

Omtrent da de Allierede overskred Rhinen, syntes vi, at Tiden var inde til at tænke paa en Divisionslejr. Vi skrev til Nils Lund om at faa Lejrpladsen ved Kalø reserveret i den første Uge af Juli til en Divisionslejr — han troede vist, vi var gale: Hele Terrænet var besat af Militær, vi kunde tales ved, hvis Tiderne ændrede sig. Men vi blev ved, og bad blot om et Tilsagn om Lejrpladsen, hvis den blev tilgængelig — og Tilsagnet fik vi.

Da den første Begejstringsrus efter 5. Maj havde sat sig, fik vi travlt. Lejren blev berammet til at vare fra 30. Juni til 7. Juli med Pionerlejr tre Dage i Forvejen. En Vognmand her fra Byen havde paataget sig at køre

Der er ingenting, der maner —

saavel Troppenes som den personlige Bagage ud; Spejderne maatte saa selv sørge for tropsvis at komme derud; nogle tog med Tog eller Rutebil, et Par Troppe havde i Fællesskab lejet en Baad, nogle cyklede og en hel Del gik — en Tur paa 30 km.

Pionerlejren druknede delvis i Regn, men det lykkedes dog den tapre lille Skare at faa lavet det nødtørftigste, inden den store Invasion om Lørdagen. Det engelske Militær havde tilbudt at bringe vore Fødevarer samt Lejrchefen m. m. ud til Kalø, saa Lørdag Formiddag kunde man møde det opløftende Syn: en engelsk „truck“ kørte fra Butik til Butik, Lejrchefen skred ind fulgt af en Tommy, der atter slæbte Bjerge af Medisterpølse, roget Flask, Paalæg, roget Fisk m. m. ud.

Lejren aabnedes Lørdag Aften Kl. 20. Den første Aften havde vi lidt Besvær med at faa Husly til alle, men det lykkedes, selvom det blev sent. Lejren havde 300 Deltagere, fordelt i 60 Telte, og dertil kom Køkkentelte og 1 Samaritertelt, saa det var en helt imponerende By.

Foruden en løbende Konkurrence i Lejrspor havde vi en Turnering i forskellige Discipliner, der var opgivet i Forvejen, og hvortil Troppene stillede et Par Spejdere hver Dag. Blandt Opgaverne vil jeg lige nævne Signalering, der foregik fra Ruinen over Vandet til Lejrpladsen, og saa Madlavning, hvor Opgaven bestod i, at hver Trop skulde lave 50 Pandekager (2 Hold, der hver bagte 25), og disse Pandekager nød vi ved Lejrbaalet om Aftenen.

Paa Forældredagen havde vi stort Besøg. Alle Troppe skulde til den Dag bage, saa man kunde traktere For-

ældrene med Eftermiddagste; man kunde blot rekvirere Raavarerne i Kantinen. Det var herlige Sager, vi blev præsenteret for; tre Troppe byggede Ovne, saa Fru Dahl drak Te og spiste Kager hele Eftermiddagen.

Lejren forløb uden større Uheld; den faste Sygeplejerske i Samariterteltet havde nogen Søgning, men det var vist lige saa meget, fordi det var saa interessant at kigge indenfor.

For at være velforsynet havde vi mobiliseret et større Antal Slagtere i Aarhus og Omegn til at fremskaffe Forsyninger, og det lyder vist meget materialistisk, naar man siger, at Lejren var vellykket, fordi vi havde godt Vejr, intet Badeforbud og Mad nok.

Eva Dahl.

Sommerlejren 8.-15. Juli for Thisted Troppene.

Da vi har haft en dejlig Uge i Øst Vildsund, vil jeg skrive herom i Bladet.

Lørdag Morgen ankom Lejrchefen Chik, Køkkenchefen Bagge og Køkkenassistent mig til Lejren, senere paa Dagen kom Bankdirektør og Bademester Visby og Altmuligmand og Cirkusdirektør Thor. Bagagen blev kort derved med Hestevogn. Op til Lejrpladsen var der en stejl Bakke, her væltede Vognen næsten, fordi Hesten traadte i en Harve. Staben slog sine Telte op ud imod Fjorden, de andre Telte skulde ligge længere tilbage mod Skoven. Kl. 9—10 Stykker næste Dag kom de andre cyklende med Divisionsassistenten som Fører. Sidste Medlem af Staben, Posten Grete, kom ogsaa med dette Hold. Da de alle var kommet, holdtes der Morgenparade. Da alle var trætte, gik vi i Seng lige efter Aftenparaden. Det varede længe, inden der var Ro. Det eneste, man hørte i den stille Nat, var

Saa staar vi op!

Nattevagts Gang, Vindens Susen, Bolgernes Sang og saa Snorken og Talen i Søvn fra Gruppe „Bitten“. Mandag var alle beskæftiget med at lave smaa Lejrarbejder. „Urskoven“ blev lavet om Aftenen, blev sat i Høkkasse, kogte hele Natten og var ødelagt den næste Dag. De me-

nige var paa en Terrænsporttur. Nogle Drengene ødelagde Posterne og Turen gik i Vasken. Onsdag gik som de andre Dage, kun en Forandring var der: Staben var knyttet meget tættere sammen. Om Natten kom Spejdere fra I. Thisted Dreng Trope for at overfalde os. Staben havde Nattevagte. Kl. 1,30 væltede Teltstængerne, ingen vaagnede, de 2 Drengene, der overfaldt os, trommede og blæste paa Horn, Pigerne vaagnede og stak Hovedet ud af Teltene; hvad der var i Vejen, forstod de ikke straks, men pludselig var de vaagne, de fo'r i Tøjet og gik efter Teltstængerne i en Terrænsporttur, som Drengene havde lavet. Torsdag var det Forældredag, der var blevet ryddet op alle Vegne. Om Eftermiddagen var der Underholdning, og om Aftenen Lejrbaal. Der gik Rygter om, at nogle Drengene fra II. Thisted vilde overfalde os, og Natten igen gik vi Vagt med Grydeskeer og Teltstænger. Der skete intet den Nat.

Fredag var Heden slem, og der blev ingen Tur, om Natten skulde vi have Umba-Fest, men det blev aflyst, da vi var kede af al den Nattevovl. Den Nat sov vi. Lørdag skulde Pigerne paa Tur til forskellige Steder paa Mors, de skulde faa noget at vide om Kirker, tegne Skitser, finde Jord o. s. v. Turen skulde slutte Kl. 3, men Kl. 5 var Gruppe „Bente“ endnu ikke vendt tilbage. Mik og Visby cyklede efter dem, fandt dem ikke, men imidlertid var Gruppen kommet hjem. Lejrbaalet var godt. Om Aftenen vaagede vi over en, der havde faaet Solstik. Om Natten kom Drengene fra II. Thisted og vilde vælte Telte, de væltede kun 2 Telte. Inden vi gik til Ro, blev Skoven gennemsoget, men vi fandt intet mistænksomt. Tidlig Søndag Morgen pakkede vi og slæbte alting ned til Kroen. Vi sagde Farvel til alt det, vi var kommet til at holde af i denne Uge. Ved Afskedsparaden takkede Else Christensen Mik, paa sine Kammeraters Vegne, for alt det gode, hun havde gjort for dem, hendes lille Søster Grete overrakte hende en Lejrdragbog med alle vore Navne i. Da de andre var taget afsted, stod Staben ene tilbage i den stille Skov.

Odin.

En glad Patrulje fra Lemvig.

Lemvig Trops Sommerlejr 1945

Lemvig Trope laa i Sommerlejr ved Toftum Strand pr. Humlum. Lejren blev godt og dygtigt ledet af to Senior-

Spejdere, Ane Meedom og Tove Stentsøe. — Paa Besøgsdagen fik Troppen pr. Fiskekutter Besøg af 60 Forældre og Paarørende. Spejderne var ikke forberedt paa saa stor en Invasion, men beværtede alligevel alle de Besøgende med Aftensmad. Forældrene overværede Aftenparaden og Lejrbaalet, inden Kutteren igen satte Kursen mod Lemvig.

A.B.

Der er dejligt i Paradisbakkerne.

»Bornholmerne«

Igen i Aar har vi haft en dejlig Lejr. Denne Gang ved „Fjældstaun“ i Paradisbakkerne. Lejren blev ledet af vores Divisionschef, Magda Lund. Vi havde pragtfuldt Vejr hele Tiden, Solen straaede fra Morgen til Aften hver Dag. Dagene gik hurtigt, Lejrarbejder, Træning, Leg o. s. v. Søndag havde vi primitiv Madlavning. Det var Divisionschefen, der demonstrerede: Okstesteg paa Spid, Spejlæg paa Sten, og andre Lækkerier. Tirsdag var vi paa Hike. 4 Hold blev sendt af Sted i hver sin Retning. Hvert Hold medbragte 2 Pølser, 3 Kartoffler, 1 Gulerod pr. Spejder. Desuden: Havregryn, lidt Mel og Salt og et Løg, samt 1,40 Kr. Der skulde tegnes Skitse og skrives Rapport om Turen. Da Mads' troede, vi kom sultne hjem, var hun gaaet i Gang med at bage Pandekager, men den, der var mest træt, var vidst Mads selv. Vi andre var dejlig mætte, vi havde alle faaet noget sjovt og godt ud af det. En Dag havde vi Forældredag, som sluttede med med et festligt Lejrbaal med forskellig Underholdning, Sang, Harmonika og en „Hvem ved hvad“ mellem Sp. og Forældre. Om Torsdagen havde vi en spændende Terrænleg, Englændere og Bakairer sloges drabeligt om Ammunitionskasser og „den sorte Orkide“. Om Aftenen gik vi en 3 Timers Tur i de skønne Paradisbakker. Fredag blev Lejren brudt, en dejlig Ferie var forbi og vi drog hjem med nye Indtryk og Impulser.

Vestermarie Trope.

Vi har den allerfineste Teltorden og Samvittighed. Kan det ikke ses paa os?

1. Nakskov og 1. Maribo Troppenes Sommerlejr 1945

I Dagene fra 16.—25. Juli afholdt de to Troppe Sommerlejr ved Vindeholme Strand. Lejrpladsen var smukt beliggende ved Skov paa alle Sider, og der var kun faa Minutters Gang til Badestranden.

Blandt de 24 Deltagere fra Nakskov var der 3 norske Piger, der i høj Grad bidrog til at kaste Glans over Lejren.

Nakskov Spejderne kom allerede den 16., og Dagen efter kom vore 25 Kammerater fra Maribo kørende ind paa Lejrpladsen i en hel Flytteomnibus. — De slog deres Telte op ved Siden af vore, og der var under hele Lejren det bedste Samarbejde og Kammeratskab mellem de 2 Troppe.

Maribo Trop havde gennem hele Lejren en løbende Patruljekonkurrence, der bl. a. gav sig Udtryk i flere fantasifulde Indhegninger.

Vejret var gennemgaaende nogenlunde — en af Dagene regnede det dog saa stærkt, at vi svømmede i Teltene og maatte flytte ind hos de andre, men det tog ikke paa Humøret.

Forplejningen var 1. Kl. og Appetiten stor, og navnlig det Køkkenhold, der bagte Klatkager, havde stor Succes.

Der var selvfølgelig tilrettelagt forskellige Øvelser, og saa godt som hver Aften var der Lejrbaal. En af Dagene havde vi Forældredag med Servering af Cacao, Kaffe og Kager. Lørdag Eftermiddag var vi inviteret op hos Grevinde Reventlow paa Rudbjerggaard, en af Lollands gamle Herregaade, hvor vi blev trakteret med „Kaffe“ og Kringler samt 7 store Lagkager, der forsvandt som Dug for Solen, saasart de blev sat paa Bordet. — Bagefter fik vi Lov at bese den 600 Tdr. Land store Avlsgaard.

Den paafølgende Nat havde Nakskov-Lejren et uventet og lidt ubehageligt Besøg, idet nogle Drengespejdere mellem Kl. 12 og 1, medens vi sov vor søde Søvn, væltede vore Telte og oven i Købet slæbte det største 4—5 Meter bort. Heller ikke denne Tildragelse formaaede at ødelægge det gode Humør i Lejren. — Det var ogsaa et kosteligt Syn at se Spejderne ligge og sove paa den aabne Eng uden at vide, at Teltet laa langt fra dem.

Den sidste Aften begge Troppe var i Lejren, havde vi stort Lejrbaal for vore Værter, Skovfogeden og Forpag-

teren samt Grevinde Reventlow, hvor Aftenens store Clou var Serveringen af varme Snobrød for Gæsterne.

Det var 24 solbrændte, men meget trætte Spejdere, der vendte hjem til Nakskov efter Lejropholdet Mandag Eftermiddag.

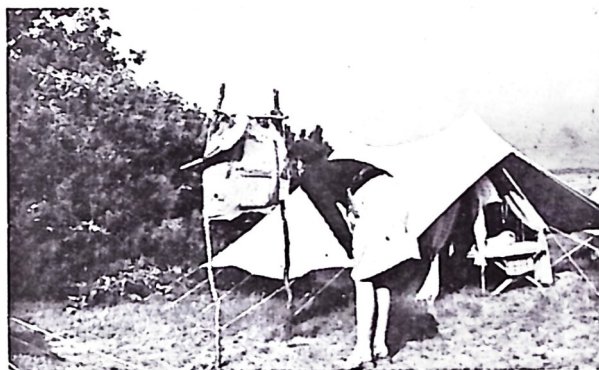
Maribo-Spejderne skulde først hjem 2 Dage senere, og mange fra Nakskov ønskede sikkert dengang at have været i Maribo-Spejdernes Sted.

Hanne Geill, Nakskov.

Sommerlejren i Rønhave 29. Juni - 7. Juli for Skamlingsbanke- og Dybbøl Divisioner

Torsdag den 28. oprandt med øsende Regnvejr, og derfor udsatte Grethe i største Hast Lejren til Fredag. De Troppe, der var taget af Sted, blev indkvarteret i Sønderborg, Graasten — og Vester Sottrup. Fredag var Vejret bedre, men det holdt desværre ikke hele Dagen, for efter at de sidste Telte var blevet rejst, begyndte det at øse ned.

Lejrpladsen laa ca. 250 m fra Rønhavegaard, hvorfra Janne udleverede Madvarerne. Ogsaa Eggs havde Hovedkvarter her. Inde i Laden var der nemlig Lazaret, hvor

Hvordan mon Programmet egentlig er for i Dag?

alle, syge eller ikke syge, blev kureret. De blev dog ikke syge paa Mangel af Arbejde, vi havde nok at bestille fra Morgengymnastikken — hm — til Lejrbaalet, hvis Program Inger tilrettelagde. — Lejrinspektionen var alle Teltolds Skræk. Den var meget skrap, for vi havde nemlig Konkurrence om den fineste Orden. Enkeltmandskonkurrencen var meget spændende. Den bestod af 3 Punkter, nemlig 1) at lave en Avisbog med pressede Blomster, 2) for de stores Vedkommende at snitte en Ske af Træ, og for de mindres en Papirkniv; 3) at kaste med Redningsreb.

Baade de smaa og de store havde en Hike, der var mægtig godt tilrettelagt. For de store var Turen ca. 15 km. Et Sted fik vi udleveret et Risknippe, ved hvis Hjælp vi skulde færges en tung Sten over et Vandløb. Endvidere skulde vi kortlægge en lang Distance gennem en Skov; Middagsmaden lavede vi paa en af Posterne.

Selv om vi som Regel fik een eller flere Byger hver Dag, var der dog altid godt Vejr til Lejrbaalene, og det sidste vil vi især huske længe. Hr. Lorenzen holdt en god Tale for os, og som Tak for sin store Gæstfrihed fik han over-

Det er ikke slemt at skrælle Kartofler, blot man er mange.

rakt et Verdensspejderflag. Da vi var krøbet i Poserne, kom der en stor Overraskelse til os i Form af en Æggesnaps til hver.

Alt i alt blev det en uforglemmelig Lejr, og det skyldes ikke mindst Soaben, der var utrættelig i Bestræbelsen for at gøre det saa godt for os som muligt, og det siger vi den Tak for! *Inger og Bitten, Rødding.*

1. Struer Trops Sommerlejr paa Venø

Det var med bange Anelser, at Sommerlejren i Aar blev planlagt — vi kendte jo ikke den Gang noget til den 4. Maj — man gik som paa en Vulkan! — hvornaar bryder det løs herhjemme? — kan man forsvare at tage i Lejr med en Flok Piger under disse Forhold? — hvorledes skal vi skaffe Mad nok til dem? —

Skønt alle disse Tanker hele Tiden svirrede i Hovedet paa os, blev vi dog enige om at gøre alt for at gennemføre Sommerlejr baade for Blaamejser og Spejdere som i det tidligere Krigsaar — det gik og endda godt ...

Der deltog ialt 90 af Troppens 115 Medlemmer, fordelt i to Lejre, henholdsvis for Blaamejser og Spejdere.

Vi fik i denne Lejr prøvet al Slags Vejr: Heldagsregn, Byger, Storm, Kulde, Varme, Torden — ja, endog Hede — saa vi blev rigtig vejrbidte, og aldrig er vi kommet saa brune hjem fra Sommerlejr som denne Gang.

Det er da ikke sært, at Struerspejderne er stolte af deres Komfur!

Dagene gik ellers med Øvelser, Badning og Spisning, om Aftenen Lejrbaal. En Aften blev vi inviteret til Lejrbaal i en F.D.F.-Lejr, her var der ialt samlet 300 Pigespejdere og F.D.F.'er, som skiftedes til at underholde, det blev en uforglemmelig Aften. En anden Aften deltog vi i et Fakkeltog, efter endt March blev Faklerne kastet paa et Baal, og der blev holdt en kort Andagt, inden Flammerne doede hen. Selv Natorientering dristede vi os til i Aar. — Spejderne blev delt i smaa Hold, der blev startet med 10 Min.s Mellemrum — der var mange forskellige Opgaver undervejs, f. Eks.: Digte en Sang (Mel.: Jeg er Havren) paa mindst 3 Vers om Lejren — Farveklip — samle Blomster o. s. v.

En Dag stillede vi et Hold Spejdere til Haandboldkamp mod et Pigehold fra Venø. Kampen blev uafgjort 8—8, saa vi har en Kamp tilgode til næste Sommer. — Hver Aften blev Lejravisen oplæst under vild Jubel. I Lobet af Ugen blev saa at sige hver eneste Spejder nævnt i Avisen — enten fordi vedkommende havde udmærket sig paa en eller anden Maade, eller ogsaa fordi nogle havde smaa Forglemmelser paa Samvittigheden, „glemte“ at komme op til Morgengymn., „glemte“ at vaske sig om Morgenens eller lign.

Hvis man efter hver Sommerlejr siger: „Ja, det er bestemt den bedste Lejr, jeg har været med i, meget bedre end sidste Aar!“ hvad ender det saa med ...

Fakta er alligevel, at vi i Aar har haft Troppens bedste Sommerlejr, men vi er ogsaa enige om, at Freden har den største Andel heri!!! *Inga.*

Ikinilikpatruljen har faaet en Kærre

Trods de mørke Tider i Vinter drøftede vi Sommerlejren 1945, men nogen rigtig Bestemmelse kunde vi ikke tage. Vi vilde saa gerne bygge en Kærre — Materialerne manglede. Saa kom Lysningen, og vor lokale „Spillemand“ afhændede sin Kærre. Den blev erhvervet billigt — trods godt Gummi — lykkelige var vi. Søndag d. 30. Juni startede vi — ganske vist maatte vi bygge opad — da Kærren viste sig at være mindre, end vi havde drømt om, men læsset blev den og i fuld Fart gik det ned ad Byens Gade — men Flagstænger kan ogsaa ligge i en Rendesten — vi over den — Kærren eksede — da den var tomt, trak vi til Cyklehandleren og beklagede os, tænk vor Forbløffelse, Hjulet havde rettet sig ud af sig selv. Vi læssede igen og drog lidt mere adstadigt af Sted. Vejen til Kalø fører op og ned ad Bakke, det skulde blive dejligt ned ad Bakke. Kærren lærte os noget andet, selv den stejleste Bakke op foretrak vi, frem for at faa det livlige lille Bæst ind i Hælene paa os. Alle Spejdere bør gøre Turen langs Grenaa Landevej — en af de skønneste i Danmark, med Udsigt til Mols Bjerger og Kalø Vig med skinnende blankt Vand. Paa saadan en Vandretur bliver der Tid til at drøfte Grøftekantens Flora, og Spejderne, der just havde forladt Eksaminsbordet, maatte frem med deres Viden, saa vi andre ogsaa kunde huske det igen. Nu kunde vi se Rønde, i Sommertiden Indkøbsby for Spejdere og i Aar i særlig Grad. 300 blaa Pigespejdere fra Aarhus havde Divisionslejr.

Vi var Kammerater med det samme. Vor lille Vandreflok var opsat paa en primitiv Lejr med Proviantering,

Pandekager

som vi kom frem, men vi havde glemt, at Bagerne lukker Mandag, saa takket være Fru Dahl, kom vi ikke til at lide Nød, men fik en Prøve paa, hvor godt bespist de blev i Divisionslejren. Om Aftenen var vi til fælles Lejrbaal — det var herligt at sidde i saa stor en Kreds af „Blaa“ og føle os hjemme. Næste Morgen gik Turen til Knebel, nu var vi paa Mols, der ustandselig overrasker en med Skønhedsindtryk. Vi provianterede paa en dejlig stor „Familie“gaard, hvor Bedstemoderen til en af os, forkælede os, saa heller ikke her kom vi til at mangle Mad. Vi slog Telte op paa en høj Bakke med den skønneste Udsigt over Knebelvig til den ene Side og over Mols Bakker til den anden Side. Til Lejrbaalet drog vi paa Besøg hos nogle Ulveflokk, der havde inviteret os, men da vi var klar over næste Dags Strabadser, troede vi da, brød vi tidligt op. Solen vækkede os tidligt, og Kærren blev stablet meget omhyggeligt, og saa gik Turen ned ad Bakken — for at spare lidt Vej kørte vi ned ad modsat Side, men kom ud paa en Sandvej, Hjulet eksede igen. Bagagen maatte af i en Fart, og Hjulet rettede sig nok saa nydelig op igen. Paa Asfalten blev Kærren pakket igen, det gav Øvelse, og vi drog videre for at naa Bogens Sø. Der er lidt bakket paa Mols, men det øger Skønheden, og selv om vi næsten sang hele Tiden, fik vi alligevel Tid til at nyde Naturen. I Nærheden af Fuglsø begyndte vi at sige saa mange russiske Brokker som muligt, og da vi pludselig punkterede paa vort Gummihjul, og der viste sig en Flok Russere, prøvede vi straks vort russiske, men de forstod det ikke, det var vel nok ærgerligt. I Stedet for kastede vi os over vore Spejderklemmer, tykkere end vi nogensinde har spist dem, skaaret med en Dolk frit i Luften, godt smagte de. Endnu en Gang tømte vi Kærren og slæbte Bagagen til den nærmeste Gaard, langt borte, det kneb. — Paa Gaarden fik vi den bedste Modtagelse, det var ikke hver Dag, de saadan fik Besøg. Det kneb med Humøret, men efter et ganske herligt Bad og et dejligt Hvil slog vi Lejr og bagte Pandekager for ikke at glemme „at vende i Luften“. Ogsaa her laa vi meget smukt med Udsigt over Ebeltoft Vig.

Næste Morgen startede vi med Ebeltoft som Maal, men knap havde vi naaet Bogens Sø, før Gummihjulet punkterede igen. Bagagen fik vi med en Marinelastbil, hvis Fører vi havde vinket til paa Kalø — Spejderhumøret gør sin Virkning. Ved Molskroen maatte vi selv klare os, og

saa slæbte vi i bagende Sol vor Bagage hen til et „Familie“-Sommerhus. Turen fra Fuglsø over Bogens Sø gaar gennem fredet Omraade, og der er saa smukt, at man Gang paa Gang maa staa stille og nyde det.

Denne Gang lod vi en Cyklehandler se paa var lille Vogn, han sagde god for Resten af Turen, saa efter endnu en forfriskende Dukkert stablede vi og drog mod Ebeltoft. Her besaa vi Slagteri og Ebeltoft dejlige, gamle By, her fik vi Styrtebad, ogsaa hvad Renlighed angik var Turen primitiv, her blev vi skrubbet. Allerede Kl. 6 startede vi, idet Toget til Hyllested gik Kl. 7, og vi var blevet enige om at sende den mest medtagne Spejder samt den tungeste Del af Bagagen med Toget. Vi andre vandrede, knap saa trætte som de andre Dage. Paa denne Strækning gik vi mellem de smukkeste Groftekanter, vi endnu havde set, de omkringliggende Jorder var ellers ret magre. Vejret var lummert. Hyllested blev hilst med høje Begejstringsraab, og saa var det endda det Sted, hvor Omgivelserne var mindst gæstfri, saa vor Togspejder havde intet faaet, Byen provianterede først Kl. 11.

Her fik vi vort første egentlige Lejrbaal, der selvfølgelig ikke savnede Brød paa Pind. Det daarlige Vejrløst indhentede os her, saa det var en vaad Nat, men Teltene blev taget ned i Tørvejr, afsendt med en Spejder samt en forsvarlig Madpakke til Grenaa, og vi andre trillede det sidste Stykke Vej over Ruggaard, forbi to Kalkbrud og naaede i osende Regnvejr Aalsø, hvor vi i en „Bekendtskabs“gaard spiste vore enorme Klemmer og sov og sov, indtil vi blev kaldt ind til Kaffe. Det kvikkede op, og kort efter kunde vi fra Landevejen se Grenaa. Vejret blev igen fint og i højt Humor rullede vi ind i Grenaa og slog Lejr paa en dejlig Grund, som Drengespejderne har i Ud-kanten af Byen. De blaa Pigespejdere laa i Lejr ved Kalø, saa dem saa vi ikke. Her skulde vi rigtig nyde Livet, købe en hel Masse Lækkerier og sove saa længe vi vilde, men en Spejder fortalte, at Grenaa havde Byfest til Fordel for Holland. Der blev Travlhed i Lejren, Uniformerne blev børstet, Skoene pudset og Haaret sat, vi var ikke til at kende. Og saa oplevede vi Grenaa i Fest. Det blev sent, men hvad gjorde det, der var ingen myndig Stemme til at vække os næste Dag. Alligevel fik vi, travlt, alt Materiellet skulde afleveres i fin Stand, til næste Hold skulde ud, dog blev der Tid til at se Grenaa Se-værdigheder, inden Toget førte os hjem fra 8 dejlige Dage — hvor vi efterhaanden havde følt det, som om vi var fjernt fra vor hjemlige By, meget længere borte, end vi egentlig var.

Ikinilik.

1. Kl.s Spejder: Else Madsen, Bente Skensved, Lis Pettersen, Vibeke Henriksen, Grethe Henriksen, Kirsten Biehl, alle fra Graasten. Olga Pihl, Nakskov. Lise Darbøl og Anne Marie Johnsen fra Hillerød.

Ridderspejder: Hanne Geill, Nakskov.

Patuljefører: Grethe Dupont fra IV. Silkeborg, Emmy Højbjerg Larsen, Ulla Jacob-Petersen fra 2. Aabenraa. Kirsten Aalling og Mary Midtgaard fra Røding.

T I N K A G E N N E M T Y K T O G T Y N D T

Men hvor skal man trække?

Gigtmærkesælgerne indbydes til Fest sammen med Dronningen.

Gigtdagen falder i Aar Tirsdag den 2. Oktober, og da det er den første Gigtdag, som kan afholdes, medens der er Fred i Verden, vil Rigsforeningen naturligvis gerne have, at det ogsaa skal blive den største Gigtdag. Dertil kræves mange Sælgere, og vi bringer gerne Rigsforeningens Opfordring videre til alle Pigespejdere om at melde sig som Sælgere af Gigtmærket.

I Lighed med tidligere Aar har Venner af Rigsforeningen tilbudt at betale Omkostningerne ved en Fest for Gigtmærkesælgerne, og denne Fest byder paa et meget spændende Program. Der vil blive forskellig Optræden, og der vil blive vist en Film, som de allierede Militærmyndigheder har sammensat specielt for Gigtmærkesælgerne, og som omfatter en Række Billeder, som aldrig tidligere har været vist i Danmark.

Det bliver jo et pragtfuldt Program, og saa vil der endda blive kastet særlig Glans over Festen, idet Rigsforeningens Protektice, Hendes Majestæt Dronningen, har anmeldt sin Tilstedeværelse ved Festen.

Ved en eller højst to Timers Mærkesalg kan enhver Pigespejder faa gratis Adgang til denne Fest. Der skal

nemlig kun sælges 300 Mærker — Unge mellem 13 og 18 Aar endda kun 200 Mærker — for at faa en Billet til Festen. Meld jer derfor i god Tid som Gigtmærkesælgere.

Da Rigsforeningens Telefon er meget optaget, er det sikrest at sende et Postkort til Rigsforeningen, Ryssenssteensgade 16, som saa vil sende Program og Instruks. Men husk, at det gælder kun for Pigespejdere, som er fyldt 13 Aar.

Mangler du en Gave til Konfirmationen?

Eventyret om Baden Powell	8,50
Blokkfjorter	12,50
Fotoalbum	2,25 3,65 3,75 7,25 9,00
Udklipsbøger	1,25 2,50 3,50
Dagbøger	2,25 3,35 6,00 7,50
Papirkniv m. Klove	17,00
Brevaaabner m. Klove	9,75 12,00
Kortmaaler	7,50
Statuette af Pigespejder	30,00
Spejdertelegrammer	0,50 1,00

Spejderfester er udsolgt - men vi har forskellige duplikerede Underholdninger, som kan faas for 10 Øre pr. Ark.

PIGESPEJDERDEPOTET
LUNDGADE 6 KØBENHAVN Ø

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maanedens for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOKTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 1. Oktober 1945.

28318